

го, мають можливість спілкуватися з іншими дітьми за допомогою соціальних мереж. Але онлайн-навчання та спілкування не може замінити повноцінного спілкування з однолітками. Через це багато дітей почувають себе непотрібними та мають психологічні проблеми. Тому, вважаємо, дуже важливо розвивати інклюзивну освіту саме денної форми навчання.

Навчальні заклади повинні забезпечувати необхідні умови для навчання дітей з особливими потребами.

Окрім умов та підготовки педагогів для роботи з такими учнями, суттєва проблема – це фінансування такого навчання. Цю проблему розглядали М. О. Кужелев та А. В. Нечипоренко в роботі «Фінансування інклюзивної освіти в Україні: проблеми та перспективи» [4].

Отже, для запровадження інклюзивної освіти в навчальному закладі необхідно провести велику та кропітку роботу. Ставитися до цього потрібно відповідально.

1. Бондар В. І. Діти з особливими потребами у загальноосвітньому просторі: початкова ланка. Київ: Просвіта, 2004. 152 с.

2. Гевко І. В. Інклюзивна освіта в Україні: сучасний стан та проблеми розвитку. *Науковий вісник Миколаївського національного університету ім. В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки*. Миколаїв, МНУ ім. В. О. Сухомлинського, 2019. № 1(64). С. 52–58.

3. Місяк С. А. Організація освіти осіб з фізичними вадами в Україні. *Актуальні проблеми навчання та виховання людей з особливими потребами: Тези доповідей*. Київ: Університет «Україна», 2005. С. 284–285.

4. Кужелев М. О., Нечипоренко А. В. Фінансування інклюзивної освіти в Україні: проблеми та перспективи. *Збірник наукових праць Університету державної фіскальної служби України*. 2019. № 1. С. 145–158. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpnudps_2021_1_12.

Козубай Інна Віталіївна
старший викладач кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,

Сидоренко Андрій Антонович
студент юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКОЇ БЕЗЕКВІВАЛЕНТНОЇ ЛЕКСИКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Кожна мова має свої особливості, що проявляються в її специфічній лексиці. Лексика – це зовнішнє вираження певної мови, сукупність слів, уживаних у мові. Для адекватного відображення змісту однієї мови, тобто мови

оригіналу, іншою мовою існує переклад. Переклад є досить важливою частиною міжкультурної комунікації. Зазвичай перекладачі застосовують перекладацькі трансформації для адекватності та точності перекладу. Адекватність – це вичерпна передача смислового змісту оригіналу й повна функціонально-стилістична відповідність йому. У зв'язку з процесами євроінтеграції та глобалізації у світі все частіше можна побачити однакові слова з однаковим змістом у багатьох мовах, їх ще прийнято називати запозиченими словами. Проте не завжди ми можемо знайти потрібний аналог у мові перекладу, це і викликає перекладацькі труднощі, для подолання яких перекладачу необхідно не тільки володіти певним рівнем знань мови оригіналу та мови перекладу, а також особливостями культури та традицій конкретної держави. Таку лексику в лінгвістиці називають безеквівалентною.

Безеквівалентна лексика – слова та словосполучення, які не мають повного й адекватного еквівалентного перекладу іншими мовами. Вміст безеквівалентної лексики в кожній мові, як вважають науковці, не перевищує 7 %. Причиною її виникнення можна назвати те, що кожен етнос у процесі розвитку та пізнання навколишнього середовища описує світ у власній манері. Різні історичні події, політичне становище та навіть географічні особливості можуть впливати на виникнення безеквівалентних слів [2, с. 198].

Переклад не може бути абсолютним аналогом оригіналу, тому головне завдання перекладача полягає у створенні тексту, максимально наближеного до оригіналу за семантикою, структурою та його потенційним впливом на реципієнта [4, с. 250]. До безеквівалентної лексики найчастіше належать поняття, які позначають риси матеріального та духовного життя, форми правління, посади людей, людські звички, елементи національного життя (костюми, їжа, напої), традиції та багато іншого.

Під час передачі безеквівалентної лексики іноді доводиться вдаватися до перебудови синтаксичної структури речення, до заміни лексичних одиниць із повною зміною значення вихідного слова або ж до того й іншого одночасно, тобто до того, що носить назву лексико-граматичних перекладацьких трансформацій; у такому випадку можна говорити про трансформаційний переклад. Так, англійське *glimpse*, що не має еквівалентів серед українських іменників, часто вживається в англійських виразах *to have* або *to catch a glimpse of*, що дає можливість перекладати його дієсловом і тим самим вдаватися до синтаксичної перебудови речення. Або, наприклад, речення «*I could catch glimpses of him in the windows of the sitting-room*» можна перекладати як «Я бачив, як його фігура маячила у вікнах вітальні». Англійський іменник *exposure*, що не має прямого відповідника в українській мові, у ряді випадків можна замінювати за контекстом; наприклад, речення «*He has died of exposure*» слід перекладати як «Він помер від застуди» або «Він загинув від сонячного удару» і т. д. Зрозуміло що для правильного вибору одного з цих варіантів потрібно звернення до ширшого контексту або знання екстралінгвістичної ситуації.

Досить часто для перекладу безеквівалентної лексики застосовують спосіб транслітерації. Так, на сторінках засобів масової інформації останнім часом стали траплятися такі транскрипції англійських слів і словосполучень, які не мають еквівалентів в українській лексиці: *tribalism* – *трайбалізм*, *public school* – *паблік скул*, *drive-in* – *драйв-ін*, *drug store* – *драгстор*, *know-how* – *ноу-хау*, *impeachment* – *імпічмент*, *chip* – *чип*, *script* – *скрипт*, *browser* – *браузер*, *bite* – *байт*, *bit* – *біт*, *provider* – *провайдер*, *screen* – *скрин*, *site* – *сайт*, *modem* – *модем* [1, с. 37].

Переклад безеквівалентної лексики є важким, тому може виникнути повна неможливість знайти відповідне оригіналу слово, але це не означає, що вона не піддається перекладу. Це трапляється тоді, коли слово-оригінал означає місцеве явище, якому не існує відповідника в мові перекладу. Сюди можна віднести й неологізми. Наведемо приклади: *switchel* – напій із патоки та води; *tammany* – система підкупів у політичному житті США; *newshawker* – газетяр; *newshound* – репортер.

Зустрічаються слова, які мають неповну відповідність у мові перекладу. Наприклад, англійські «*hand*» та «*arm*» українською означають просто «рука». При цьому важливо вказати на фальшиву безеквівалентність, тобто вдавану відсутність еквівалентів у мові перекладу. Наприклад, *to turn over a new leaf* – розпочати нове життя; *to talk turkey* – говорити відверто (амер.); *monkey-business* – безглузда праця.

Найпоширенішими способами перекладу безеквівалентної лексики є: 1) транслітерація та транскрипція – за транслітерації засобами мови перекладу передається графічна форма слова початкової мови, а за транскрипції – його звукова форма; 2) калькування – передача іншомовної лексики за допомогою заміни її складових частин; 3) описовий переклад – розкриття значення лексичної одиниці початкової мови за допомогою розгорнутих словосполучень, що подають істотні ознаки позначуваного цією лексичною одиницею явища; 4) наближений переклад передбачає пошук найближчого за значенням відповідника в мові перекладу для лексичної одиниці вихідної мови; 5) трансформаційний переклад передбачає перебудову синтаксичної структури речення, лексичні заміни з повною зміною значення вихідного слова або іншими словами, здійснення лексико-граматичного перекладу [4, с. 251].

Аналізуючи зміст безеквівалентної лексики та шляхи її перекладу, можна зрозуміти, що сутність перекладу безеквівалентної лексики полягає у збереженні смислового значення одиниці оригіналу зі збереженням її національно-культурного та історичного колориту [3, с. 140].

Отже, підсумовуючи все вищенаведене, можна зробити висновок, що під час глобалізації та євроінтеграції безеквівалентна лексика наявна в кожній мові та пов'язана з її культурними особливостями та традиціями. До безеквівалентної лексики належать ті слова чи словосполучення мови оригіналу, аналогів яких немає в мові перекладу, тому перекладач стикається з певними перекладацькими проблемами, а саме вибором перекладацької трансформації

для відображення адекватності перекладу. Унаслідок перекладацького досвіду вироблено ряд трансформацій, які можна застосовувати для перекладу безеквівалентної лексики, проте потрібно звертати увагу на особливості кожної мови.

1. Мітягіна А. П. Проблеми перекладу безеквівалентної лексики у текстах ЗМІ (на прикладі англійської та німецької мов). URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/288815526.pdf>.

2. Темчур К. О. Безеквівалентна лексика української мови та проблеми її перекладу. *Наука – перші кроки: тези доп. XII регіон. студент. наук.-техн. конф.* (23-27 квітня 2018 р., м. Маріуполь). Т. 3. С. 198–199.

3. Щеголева Т. Л. Способи перекладу безеквівалентної лексики в текстах американської преси. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2016. № 21. С. 139–142.

4. Яблочнікова В. О. Особливості перекладу безеквівалентної лексики. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. 2015. № 59. С. 249–251.

5. Козубай І. В., Хаджи А. Ю. Дослідження структурно-семантичних особливостей новоутворень сучасної англійської мови. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: філологічні науки*. 2020. № 3 (334). С. 20–26.

Козубай Інна Віталіївна

старший викладач кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Тараніна Марія Василівна

студентка юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

СЛЕНГ ЯК НЕВІД’ЄМНА ЧАСТИНА СПІЛКУВАННЯ СУЧАСНОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ МОЛОДІ

Європейський молодіжний прошарок суспільства є одним з основоположних елементів у розвитку світу. Будь-яка інформація, що потрапляє до кола інтересів молоді, неодмінно стає популярною. Сучасне покоління молоді, яке народилося в період 1996–2017 рр., називають поколінням Z, корінним населенням країни під назвою «Сучасний Інтернет». Сюди належать ютубери, інстаграмери та тіктокери. Це покоління живе у світі мемів, фільтрів, хештегів, гостінгу та підписок. Представники цього покоління завзято застосовують будь-які сучасні технології та нововведення, VR- та 3D-реальність. Для сьогоднішньої молоді володіння актуальною інформацією стало однією з